

SỐ 1422

DI SA TẮC NGŨ PHẦN GIỚI BỐN

Hán dịch: Đời Lưu Tống, Tam tạng Phật Đà Thập,
người nước Kế Tân.

Đại đức Tăng lắng nghe! Đang là mùa Xuân, còn thiếu một đêm
thì một tháng trôi qua, còn lại ba tháng có dư một đêm. Sự già chết đến
rất gần, pháp Phật sắp hủy diệt. Các Đại đức vì sự đắc đạo nên phải
chuyên tâm, tinh tấn. Vì sao phải như vậy? Chư Phật nhờ nhất tâm, tinh
tấn, nên chứng đắc Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng, huống chi là
các pháp thiện khác.

Nay, Tăng đã hòa hợp, người chưa thọ giới Cụ túc đã ra khỏi đây,
trước hết xin hỏi Tăng hòa hợp để làm việc gì? (Một người thưa để Bố-
tát thuyết giới). Các Đại đức! Các Tỳ-kheo không đến, có thuyết dục và
thanh tịnh? (Một người thưa đã thuyết dục xong)

Cung kính chấp đôi tay Cúng
dường Đấng Thích Tôn Tôi
nay sắp nói giới
Tăng một lòng lắng nghe.
Dù là một tội nhỏ
Tâm phải lo sợ lớn
Luôn nhất tâm sám hối
Sau đừng tái phạm nữa.
Tâm ngựa chạy đường ác
Buông lung khó kìm chế
Phật giảng nói giới pháp
Cũng như cương hàm bén.
Từ miệng Phật giáo giới

*Người thiện luôn tin nhận
 Người này ngựa điêu thuận
 Phá được quân phiền não.
 Nếu không tuân lời dạy
 Cũng không yêu thích giới
 Người này ngựa không điêu
 Chùm trong quân phiền não.
 Là người giữ gìn giới
 Như trâu mao thương đuôi
 Buộc tâm không phóng dật
 Như khi bị xiềng giữ xích.
 Ngày đêm thường tinh tấn
 Cầu trí tuệ chân thật
 Người này trong pháp Phật
 Được mạng sống thanh tịnh.*

Đại đức Tăng lắng nghe! Nay là ngày mười lăm Bố-tát, Thuyết giới. Tăng một lòng chí thành Bố-tát, Thuyết giới. Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng chấp nhận giới thì một lòng cùng nhau chí thành Bố-tát. Đây là lời tác bạch! Các Đại đức! Nay Bố-tát nói Ba-la-đê-mộc-xoa, xin tất cả cùng lắng nghe, khéo tư duy để nghĩ đến giới. Nếu có tội thì phải phát lồ, ai không tội thì im lặng. Do im lặng nên nhận biết được tôi và các Đại đức thanh tịnh. Như vị Thánh im lặng, tôi và các Đại đức cũng im lặng như vị Thánh. Hỏi các Tỳ-kheo trong chúng Ba lần như vậy, nếu nhớ mình có tội mà không phát lồ thì phạm tội cố ý vọng ngữ. Tôi cố ý vọng ngữ, như lời Phật dạy là tội ngăn cách đạo pháp. Người giải bày sám hối là người được niềm vui an ổn. Không giải bày sám hối tội chồng chất thêm sâu.

Các Đại đức! Tôi đã nói tựa Giới kinh rồi, nay hỏi các Đại đức trong chúng đây thanh tịnh không? (Lần thứ hai, lần thứ ba cũng hỏi như vậy). Trong chúng này, các Đại đức thanh tịnh, nên im lặng, việc này tôi ghi nhận như vậy.

BỐN PHÁP BA LA DI

Các Đại đức! Đây là bốn pháp Ba-la-di, cứ mỗi nửa tháng đều tụng theo Giới kinh:

1. Nếu Tỳ-kheo cùng với các Tỳ-kheo đồng học giới pháp nhưng giới bị suy yếu không xả, lén lút hành dâm kể cả hành dâm với loài súc sinh, Tỳ-kheo này phạm Ba-la-di không được sống chung.

2. Nếu Tỳ-kheo, hoặc trong xóm làng hoặc chõ hoang vắng, có

tâm trộm cắp, vật không cho mà lấy. Nếu Vua hay Đại thần hành xử hoặc bắt, hoặc trói, hoặc giết, hoặc đày ải, mắng: “Ông là đồ giặc, loại tiểu nhân, loại ngu si”, Tỳ-kheo này phạm Ba-la-di không được sống chung.

3. Nếu Tỳ-kheo, đối với người hoặc giống như người, hoặc tự mình giết hoặc đưa dao, hay trao thuốc độc để giết, hoặc hướng dẫn người khác giết, hoặc chỉ cách họ tự sát, đề cao cái chết, ca ngợi sự chết: “Này người kia! Khổ sở như vậy sống mà làm gì, thà chết còn hơn sống”. Như vậy, tùy theo tâm sát hại mà sinh khởi tâm như thế để rồi tạo ra mọi nhân duyên mà giết, do vậy, người kia phải chết. Tỳ-kheo này phạm Ba-la-di, không được sống chung.

4. Nếu Tỳ-kheo, không biết, không thấy “pháp vượt hơn người” hoàn toàn đầy đủ lợi ích của bậc Thánh, lại tự xưng: Tôi biết như vậy, tôi thấy như vậy. Thời gian sau, Tỳ-kheo này, hoặc được hỏi hay không được hỏi, vì lý do muốn trừ bỏ tội để cầu thanh tịnh nên tự giải bày: Tôi không biết nói biết, tôi không thấy nói thấy, hoàn toàn đối trả, vọng ngữ, trừ tăng thương mạn, Tỳ-kheo này phạm Ba-la-di không được sống chung.

Bạch các Đại đức! Tôi đã nói bốn pháp Ba-la-di. Tỳ-kheo nào phạm mỗi một giới thì không được sống chung với chư Tăng, giống như trước kia sống đời thế tục, sau khi phạm tội cũng như vậy. Tỳ-kheo này đã phạm tội Ba-la-di, không được sống chung với Tăng. Nay hỏi các Đại đức trong các giới này thanh tịnh không? (Lần thứ hai, lần thứ ba cũng hỏi như vậy).

Các Đại đức, trong các giới này đều thanh tịnh, do các vị im lặng nên việc này tôi ghi nhận như vậy.